

Національна академія
образотворчого мистецтва
і архітектури

Кафедра дизайну

Майстерня графічного
дизайну професора
Віталія Шості

ОГЛЯДНА

ПОДОБА ВОРОГА

**Пояснювальна
записка**

Зі спеціальності
022 “Дизайн”
Освітньо-професійна
програма
“Графічний дизайн”
Перший рівень вищої
освіти (бакалавр)

Авторка:
Чубашева С. О.

Керівник:
Шостя В. К.
професор

Київ 2023

1. АНОТАЦІЯ

2. ВСТУП

3. АКТУАЛЬНІСТЬ
ПРОБЛЕМИ

4. ЧОМУ ПЛАКАТ?

5. ДОСЛІДЖЕННЯ
АНАЛОГІВ

6. ІСТОРИЧНИЙ
КОНТЕКСТ

7. ФІЛОСОФСЬКИЙ
КОНТЕКСТ

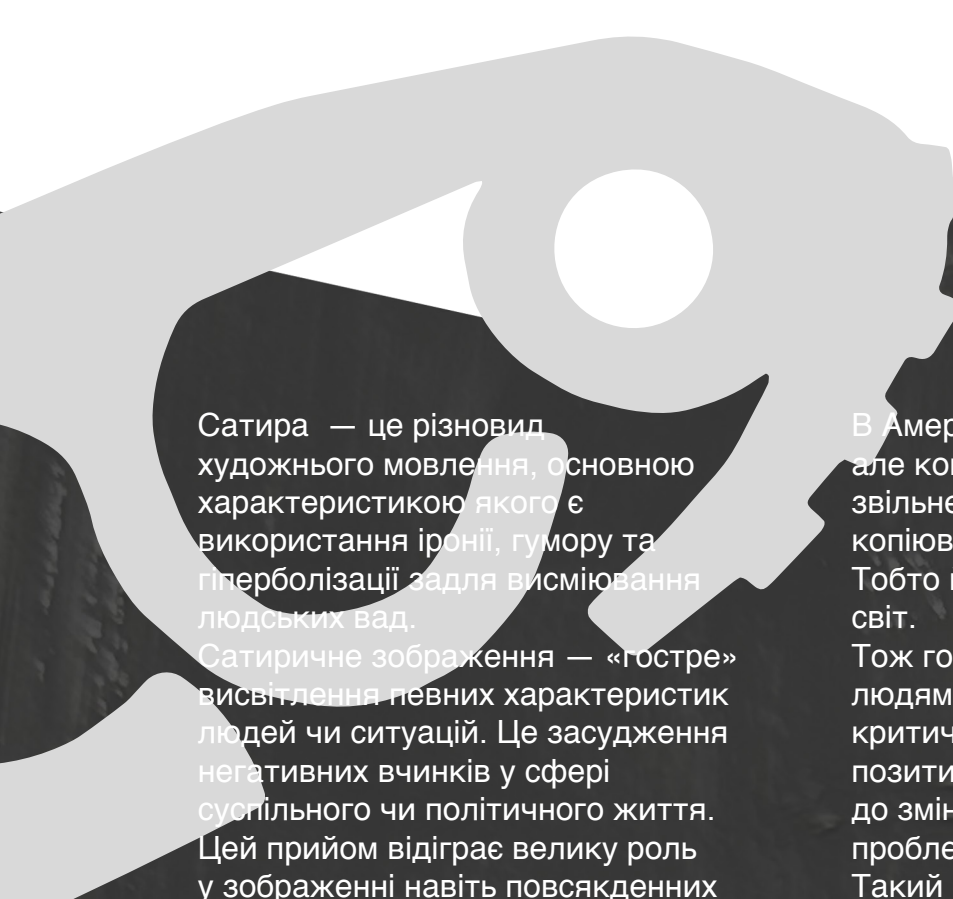
8. МИСТЕЦТВОЗНАВЧИЙ
ОНТЕКСТ

9. ТВОРЧИЙ ЗАДУМ

10. ТЕХНІЧНІ
ХАРАКТЕРИСТИКИ

11. ВИСНОВКИ

12. СПИСОК
ВИКОРИСТАНОЇ
ЛІТЕРАТУРИ

Сатира — це різновид художнього мовлення, основною характеристикою якого є використання іронії, гумору та гіперболізації задля висміювання людських вад.

Сатиричне зображення — «гостре» висвітлення певних характеристик людей чи ситуацій. Це засудження негативних вчинків у сфері суспільного чи політичного життя. Цей прийом відіграє велику роль у зображенні навіть повсякденних людських проблем. Політична сатира — це поширена форма мистецтва, яка включає в себе кіно, літературу, комікси, музику, телевізійні шоу, поодинокі плакати та серії зображень, метою яких є критика влади та політичних систем.

Вдала сатирична картинка поєднує в собі гумор та, власне, критику, даючи можливість глядачу посміятися і водночас замислитись над піднятою проблемою.

Одним з відомих українських прикладів у сфері карикатурного мистецтва є художник Едвард Козак. Його творчість не втратила актуальності до сьогоднішнього дня. У його роботах можна прослідкувати правдиву, гостру та сміливу мову зображення. Він був майстром створення політичних шаржів, що допомагали висміювати владу того часу. Він є автором відомого сатиричного журналу «Лис Микита», який налічує безліч карикатур та сатиричних зображень на тему політики, села та суспільства загалом.

В Америці він мав шалений успіх, але конкуренти посприяли його звільненню, а потім дійшли до копіювання робіт українського митця. Тобто його творчість визнавав увесь світ.

Тож головна мета сатири — дати людям можливість дивитись на речі критично, при цьому залишитися позитивними та бути готовими до змін задля вирішення певних проблем.

Такий вид мистецтва має грецьке коріння. Сатира має багату та цікаву історію, що почалася за часів античності та продовжується до сьогодні.

У період ренесансу сатира мала неабиякий вплив на суспільство. Вона стала більш витонченою завдяки використанню алегорії та тонкого гумору для критики релігійної та політичної влади.

Є великий список відомих сатиричних творів у кіно, писемності, художньому мистецтві тощо. Взяти хоча б автора відомого художнього твору «Мандри Гуллівера», Джонатана Свіфта, який висміював політичні системи та суспільні порядки XVIII ст.

Серія плакатів «Огидна подoba ворога» висвітлює нескінченний перелік бридких дій країни-агресора. Кожен плакат піднімає важливу проблему, яка має існувати в інформаційному просторі інших країн, оскільки від внутрішніх проблем однієї нації страждають насамперед інші держави, котрі жертвують життями сотень і тисяч людей для захисту від ворога.

Саме тому для цього проекту було обрано гумористично-сатиричне направлення. Сатира завжди грала важливу роль у формуванні критичного оцінювання та культури суспільства. Це допоможе знизити велич ворога в наших очах та дасть зрозуміти, що таку нечисть можливо перемогти. Ці зображення піднімуть бойовий дух українського населення та дадуть підставу для роздумів про формування власної думки щодо політичної ситуації.

Метою проекту є сконцентрувати увагу на глобальній проблемі, яка шкодить як сучасності, так і майбутньому. Кожна країна має свої переваги та недоліки, але всі мають працювати над ними та створювати сприятливі умови для процвітання та взаємоіснування власних громадян та сусідніх народів.

У ході проекту було проаналізовано історичні факти та досліджено інформаційний потік новин. Отримана інформація знадобилась для більш реалістичного та правдивого зображення ворога, що допоможе у боротьбі з фальшивою ідеологією соціальних та телевізійних мереж російської влади. Саме акцентування на реаліях та справжніх звичках ворога допоможе сформуванню переліку певних проблем, що не зникають протягом всієї історії існування Росії. Це дасть можливість сформуванню справжнього обличчя ворога, зламавши всі шаблони та ілюзії у сприйнятті дійсності.

Бажаним результатом проекту є формування дійсного і прозорого образу ворога, що дасть можливість усвідомити різницю та відректись від всіх суспільно-нав'язаних стереотипів про «братні народи». Вивчаючи історію української та російської держав, можна зрозуміти, що наші моральні цінності, звичаї, виховання та спадщина мають кардинальні відмінності.

АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ

Рушійною силою для розвитку цивілізованого суспільства є спостереження та критичний аналіз власних дій, тому ця проблема буде актуальною завжди. Такий спосіб існування дає поштовх до розвитку та є важливим чинником для культурного зростання.

Розбір чужих дій це можливість уникнути повторення цих проблем на власному досвіді. У цій ситуації в нагоді стає давно відома усім істина: «Дійсно мудра людина вчиться на помилках інших».

Критичне мислення має бути притаманним кожній свідомій істоті, що існує в цьому світі. Це допомагає не загубитись у вирі інформаційного шуму, а в критичний момент — не піддатись ілюзіям та маніпуляціям. Це допомагає самостійно приймати обдумані рішення та відстоювати власні кордони, а не бути стадом без власної думки.

Спостереження за ворогом дає додаткову перевагу над ним на фронті. Набагато легше боротись, коли знаєш ворога в обличчя: дії стають більш впевненими та рішучими.

Серія плакатів «Огидна подоба ворога» — це проект передусім для тих, хто бажає дізнатись реальну картину та стати свідомим.

Людам важливо знати правду про своїх лідерів, політичний порядок країн та їх переконання.

Спотворене бачення влади може призвести до викривленого сприйняття реальності та прийняття хибних рішень.

За наявності такої проблеми запускається процес дослідження та вивчення історичних факторів та дійсності.

У випадку, якщо держава маскує свої темні дії та негативні аспекти від громадян, ті мають стати до боротьби задля власних інтересів.

Знання про існуючі проблеми пришвидшує їх вирішення.

Зображення справжнього обличчя ворога, а не фальшивої картинки, є ключовим аспектом формування нашого сприйняття.

Соціальні мережі та медіа впливають на наше уявлення про владу країни-агресора, тому важливо пам'ятати, що правда може бути прихована.

Коли ми критично аналізуємо світ навколо нас, то здатні самостійно відділити брехливі твердження від істини, яку ретельно приховують від суспільства.

Таким чином утворюється непомітний, але ефективний бар'єр, що захищає нас від неправдивих ілюзій. Їх ігнорування та відображення справжніх подій дає нам можливість відкрити у собі мораль, цінності, та наближає до зречення від стороннього та огидного.

ЧОМУ ПЛАКАТ?

На початку визначимось, що собою являє плакат?

Плакат — це лаконічне зображення без зайвої інформації.

Це зображення, що включає в себе не просто витончене мистецтво, а насамперед порушує певні проблеми. Плакати можуть призвести до зміни суспільної думки та формування певного бачення різних тем. Вони часто несуть в собі агітаційний підтекст та зображують різні аспекти суспільного життя.

Перевагою плакатів є поєднання зображення з основною думкою, яку намагаються донести до громадськості. Така комбінація зображення, комунікації та дизайну всеціло доносить задум авторів до людей.

Постер може виконуватись у різних художніх стилях, у яких поєднуються різноманітні форми та кольори, додається текст для ефективного відтворення потрібного меседжу. Однією з переваг плакатів, є можливість створити виразний та незабутній посил, що назавжди закарбується в пам'яті.

Розглянемо переваги саме сатиричного плакату. Такий спосіб допоможе сформувати яскравий та глузливий образ ворога в наших очах. Сатиричний плакат допоможе викарбувати в розумі глядачів всі підняті в них проблеми. Після перегляду цієї серії зображень більше ніхто не наважиться сказати, що Росія велика та могутня держава. Недарма кожен плакат показує глузливу реальність та формує певну зверхність до цього народу.

У цьому проєкті способом оприлюднення важливих соціальних проблем було обрано плакат. Цей спосіб дасть можливість привернути увагу якомога більшої кількості людей, що зможуть легко зчитати проблеми, підняті на кожному аркуші.

Через суперечливе поєднання зображень, принизливих об'єктів та відомої російської символіки, глядач задасть собі питання: чи так і є насправді? Це запустить процес переосмислення серед аудиторії та сприятиме бажанню самостійно дослідити підняту тему.

Людам буде цікаво обговорити новий інфопривід і, цілком можливо, це допоможе сформувати нові уявлення про підняту проблему, які спиратимуться на результат художнього аналізу історичних фактів.

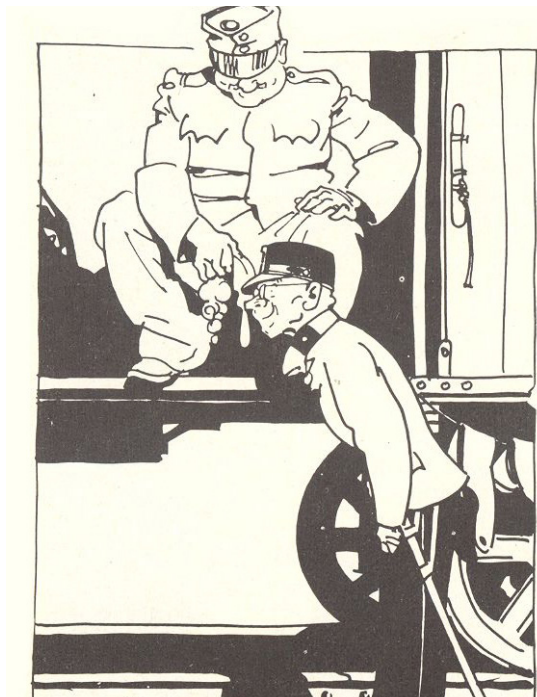
Додатковою перевагою плакатів є те, що вони створені для широкого використання, тож можуть бути розміщені у різних громадських місцях, таких як рекламні стійки, будівлі, білборди, щити для реклами, авто-стоянки та вітрини магазинів. Кожне з перелічених місць знаходиться у центрі людської уваги, тому плакат має можливість впасти в очі великій аудиторії та здобути шалену впізнаваність.

ДОСЛІДЖЕННЯ АНАЛОГІВ

Вміння автора зчитуються з перших секунд споглядання малюнка. Автор вдало працює лише в чорно-білій гаммі. Та надає чітку зрозумілу характеристику предметам. Дивлячись на скатертину, не виникає жодних сумнівів, що вона білого кольору, а костюм на задньому плані – чорного.

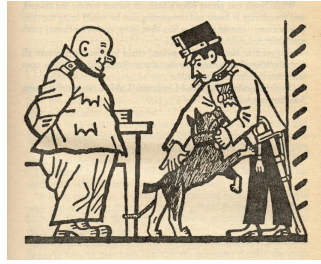
Автор: Базилевич А. «Пригоди
бравого солдата Швейка»

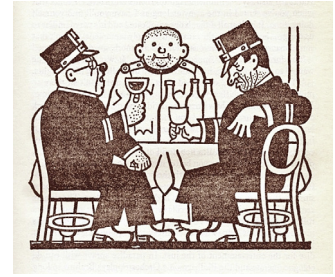
На цьому зображенні одразу видно, що автор за допомогою всього лише лінії здатен зобразити всі необхідні характеристики, такі як складки одягу та об'єм людського тіла. Гарно спрацювало поєднання плям та ліній, нам стає чітко зрозуміло, що саме вони є основною мовою зображення. За допомогою плям автор зображує темні об'єкти, не використовуючи при цьому невеликі мазочки чи реальне освітлення.

Автор вміло підкреслює форму та надає структури за допомогою переконливої лінії.

Він здатен акцентувати товстішою лінією саме ті об'єкти, які ми маємо зчитувати в першу чергу.

Використовуючи гіперболізацію певних ознак людей чи об'єктів – створює більшу виразність та формує впізнаваність своїх робіт.

У зображенні людей він використовує формалізацію – спрощує форму до знаковості.

Також художнику притаманна динамічна композиція, в якій використовується декілька однакових об'єктів, що формує більш ясне зчитування.

Колір використовується як додатковий аспект, що не заважає, а тільки підкреслює впізнаваність форм.

Автор гіперболізує потрібні об'єкти для кращого зчитування образу, який надається герою.

Йозев вдало зображує емоції людей та підкреслює її гіперболізованою реакцією.

Автор використовує вдале композиційне рішення, що змушує нас розглядати кожен кут зображення.

Автор: Йозеф Лада
«Пригоди бравого солдата Швейка»

Одним з відомих прикладів, сатиричних плакатів по відношенню до російського народу є роботи японського художника. На картині можна побачити, що японський солдат буквально давить російську армію як трагранів, що символізує про те, що російський народ це паразити, який треба витравити з цієї планети.

На цьому зображенні одразу видно, що автор за допомогою всього лише лінії здатен зобразити всі необхідні характеристики, такі як складки одягу та об'єм людського тіла. Гарно спрацювало поєднання плям та ліній, нам стає чітко зрозуміло, що саме вони є основною мовою зображення. За допомогою плям автор зображує темні об'єкти, не використовуючи при цьому невеликі мазочки чи реальне освітлення.

ІСТОРИЧНИЙ КОНТЕКСТ

Вивчаючи історичні факти, можна помітити циклічність їх поведінки. Вони ніколи не намагались змінитись та не прагнули покращити свої життя. Головним бажанням та метою існування для них є загарбати та зруйнувати те, що їм не належить. Наприклад, нашу самосвідомість. Перегляд архівів з фільмами, серіалами, телешоу, які кожного дня транслювались на українських телеканалах, показує наскільки вони зневажали та принижували українців, зображуючи їх невихованими алкоголіками, неосвіченими селянами. Насправді ж, цими прийомами вони зображували саме свою культуру та традиції та свідомість: пропащі люди без власної думки.

Аналізуючи всю історію відносин України з Росією, можна легко зрозуміти, що вони ніколи не вважали нас «братнім народом». Вони завжди забирали найкраще та намагались знищити українську культуру. Вони постійно привласнювали собі художників, письменників, науковців та інших видатних постатей і включали їх імена до своєї спадщини. Наслідки такої поведінки стали одним з найважливіших аспектів проєкту — викрити брехливість їх історії.

Ідеологія росіян довгий час спиралась на те, що вони вважали себе наймогутнішою державою, котрій всі мають поклонятись. Та в дійсності — вона пропитана корупцією та брехнею. Ілюзія їх величі розбивається щойно заглибишся у деталі. Це країна, яка живе постійними війнами та не бачить іншого способу поширити свою владу, окрім як бездумно окупувати території інших держав.

Дивлячись на їх методи виховання, спосіб життя, традиції та навіть дитячі казки, ми бачимо втілення прагнень багатьох поколінь, які не змогли і не хотіли вдосконалити своє життя.

Протягом свого існування Росія постійно була під жорстким керівництвом влади. Вони довго жили під гнітом монархії, потім перейшли під тиск комуністичного режиму, але завжди сліпо кланялись вождю, яким би той не був. Цей народ підкоряється будь-якій владі ледь не на генетичному рівні. Ця ідеалізація «царя» не зникла і сьогодні.

Попри жахливі вчинки керівної верхівки, мирне населення хибно вважає всі дії правильними та вірить у велич влади. На жаль, це доходить до абсурду.

ФІЛОСОФСЬКИЙ КОНТЕКСТ

Філософія досліджує людську суть та перелік її характерних дій чи бачень. У цьому проєкті ми розглядаємо контекст типових особливостей російського народу, що формують їх «обличчя».

Власне, філософія цього народу включає в себе такі аспекти, як жагу до величі, ілюзорну непереможність, моральний занепад, знецінення живих істот та знищення індивідуальності. Адже простіше керувати отарою овець, ніж мислячими людьми.

Саме ці риси російського народу було висвітлено за допомогою сатиричної серії плакатів.

Насамперед ця робота змушує замислитись: а чи вірно те, що ми без жодних сумнівів віримо всьому, що несеться з екранів?

Тож з філософської точки зору метою проєкту є аналіз історичних даних, що ми маємо, та формування на їх базі нових ідеологій.

У філософії тема брехні відіграє чималу роль. У контексті політичних та соціальних дисциплін брехня деструктує систему та рано чи пізно призведе до краху. Висвітлення брехні має велике значення для будови мирного світу та розуміння правди.

Також варто розглянути філософію етики та моралі суспільства. Якщо ми не звертатимемо уваги та такі проблеми як ілюзія, пропагування, знищення побудованого іншими, то до чого дійде цей світ?

Розглядаючи цю тему, можна зрозуміти наскільки тісна комунікація між владою, суспільством та засобами масової інформації.

Варто з'ясувати як саме влада та медіапростір впливають на поширення брехні та маніпуляцію суспільством. Це може розкрити ступінь складності цієї проблеми та знайти можливі шляхи її подолання.

Аналіз понять обману чи істини з точки зору розвитку суспільства може пролити світло на важливість правди, як фундаменту для побудови гармонії між країнами та взаєморозуміння у суспільстві.

Дослідження цієї теми з боку філософії розширить наше розуміння людської сутності та системи побудови світу.

МИСТЕЦТВОЗНАВЧИЙ КОНТЕКСТ

У роботах проєкту чітко виражений надмірно сухий стиль, що символізує скупість народу, про який йдеться мова. Кожен плакат розкриває певну ідею, яка пропонується аудиторії на розгляд. Очікується, що люди приділятимуть певний час на аналіз та усвідомлення побаченого. Саме це і є одним з аспектів мистецтвознавчого контексту: аналіз теми та створення художнього стилю, який повністю охопить та акцентує всі її тонкощі.

Адже це і є однією з задач мистецтва: зобразити соціальні проблеми, знуцання, несправедливість тощо. А також зобразити правду, яка, можливо, буде неприємна, та все ж має своє законне місце серед позитивних історій.

Метафора — це один із найважливіших аспектів хорошої художньої роботи. Вона дає зрозуміти, що автор мав на меті не просто зобразити те, що вже існує, а прагнув створити нове, те, що до нього ніхто і ніколи не зміг би згенерувати.

З мистецтвознавчої точки зору, цей проєкт має право на існування не лише через підняту тему, а й через те, що він створив нові, раніше неможливі поєднання зображень.

Саме це і характеризує митця як: створення нової реальності. Хто б міг подумати, що можна поєднати пляшку горілки та автомат Калашникова, щоб зобразити проблему алкоголізму в армії. Чи, наприклад, поєднати авто та труп в чорному пакеті, щоб зобразити мізерність моральної свідомості російського народу.

У контексті мистецтва проєкт має виразний і впізнаваний стиль та має право на існування в просторі сатиричного плакату. Він має характерні виразні лінії та формалізацію обраних автором об'єктів, що свідчить про глибину підготовки до виконання цієї серії не лише з боку сенсу, а й з боку мистецтва.

Важливо пам'ятати, що основна мета проєкту — вивільнити те почуття огиди, яке виникає при усвідомленні сенсу плакатів.

Така форма мистецтва, має формувати в нас відразу до цієї нації та не намагатись виправдати їх вчинки.

ТВОРЧИЙ ЗАДУМ

Концепція проєкту полягає у створенні серії сатиричних зображень, що піднімають певний перелік історичних фактів, розбиває шаблонну ілюзію про могутність російського народу та показує реальну картину ганебного культурного духу.

Деякі з плакатів дають зрозуміти, що ця проблема з'явилась не вчора чи сьогодні, а сформувалась ще під час зародження російської нації. Всю історію існування ця країна позиціонувала себе як загарбника. З цього ми ясно розуміємо, що російська культура, їх переконання та стиль життя деструктивні, тож ми маємо якомога швидше відректись від них.

Ця нація, як хвороба, від якої ми маємо культурно вакцинуватись. Саме з такою метою була створена ця серія плакатів.

Для висміювання їх недолугості та справжньої тупості всієї держави було обрано сатиричний спосіб зображення, що акцентувався викривленням російської мови. Дехто цінує цю країну через її культурні здобутки, але у той же час навіть відомий поет Пушкін, якого знають як талановиту особу та культурного діяча, виявляв непідробну ненависть та презирство до українського народу.

Під час формування переліку піднятих проблем було проаналізовано безліч інформаційних джерел, документальних фільмів та книг. Розглянувши всі можливі проблеми російської культури, було обрано саме ті, що формують наше розуміння про владу країни. Вона настільки деструктивна, що навіть якщо людина народжується чистою та чесною, то концепція виховання в цьому суспільстві та політика держави ще змалечку формує всі ті пропагандистські наративи в розумі молодшого покоління. Саме таким чином їх ганебність циклічно повторюється у кожному поколінні. Нашою місією є насамперед самим звільнитись від насадженої пропаганди та відректись від такої культури володіння. Саме тому зараз Україна боронить свою незалежність аби не стати другою Росією. Але варто пам'ятати, що з боку видніше і саме ми маємо донести російському народу, що вони мають глобальні проблеми в культурі та державі загалом. Серія плакатів «Огидна подоба ворога» допоможе не тільки українцям зрозуміти, що в нас не має бути нічого спільного з російською культурою, а й має сенс донести до російського народу те, що вони, можливо, не бачать. Бо все своє життя їх годували пропагандою могутньої влади, яка не дає навіть секунди для власного свідомого роздуму.

Цей проєкт не є просто сатиричним для висміювання ворожого народу, він слугує певним мостом між нами і нашим сприйняттям світу.

У процесі створення серії було використано різні художні засоби та автор, зрештою, обрав переконливу гіперболізовану мову сатири, що певним чином перебільшує підняту проблему та знижує рівень возвеличення російської держави в наших очах.

Сатиру було використано як потужний інструмент зображення обличчя ворога. У серії запропоновано розглянути їх приховані мотиви та негативні аспекти.

Кожен аркуш є яскравим та екстравагантним поєднанням сатири і гумору для зображення характерних рис ворожої групи. За образи було використано метаморфози, що підкреслюють лицемірство та позірну велич ворога.

При виборі теми автор мав на меті використати ненависть у руслі мистецтва. Це найкращий спосіб для митця позбутись негативних емоцій: використати свою слабку сторону як джерело для творчості.

Складним моментом був пошук правильної зображувальної мови. Для такої специфічної серії недоречно використовувати яскраві мальовничі кольори.

Спочатку було використано досить примітивний художній стиль, але у ході розвитку проєкту було переосмислено даний вибір, тож автор використав більш формалізований художній стиль, де головною є лінія, що будує кожен об'єкт.

Також для підкреслення глузливості було використано кальку з російської мови.

ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА

Коли ми розмірковуємо про національний образ певного народу, то, зазвичай, наголошуємо на його зовнішніх атрибутах, культурі та відомих традиціях. Проте справжнє втілення думок та прагнень переважної більшості людей знаходиться саме всередині тривіальних речей, які люди сприймають та реалізують у житті особливим чином. Розкрити цю суть можна лише проаналізувавши дії, які відображають нашу реальність та є невід'ємною її частиною.

У дизайні цього знаку використано унікальний авторський шрифт, який був розроблений з єдиною метою - показати істинне "криве" обличчя нації.

ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА

ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА

ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА
ОГИДНА ОГИДНА
ПОДОБА ВОРОГА ПОДОБА ВОРОГА

ТЕХНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Кольорова гама всієї серії досить витримана та суха. Такий прийом натякає на бездушність світу, у якому живуть росіяни, що тягне за собою огиду до людей, які не несуть у цей світ нічого, окрім сірості та жорстокості.

Шрифт був створений самостійно за допомогою трафаретного способу. Йому притаманна нерівність та неочікувані силуети, що підкреслюють тематику серії.

Характерною мовою для всієї серії стала сатира. Іронічне, а в деяких моментах навіть абсурдне поєднання об'єктів, формує особливо глумливе сприйняття цього народу.

Кожна деталь, яку можна побачити на плакатах, є маленькою частиною великого задуму та несе свою важливу роль.

Головним героєм кожного плакату є лінія, товста та переконлива лінія, що підкреслює грубість та суворість теми.

Саме за допомогою ліній та кольорових плашок було окреслено переконливі впізнавані об'єкти. Їх форма була спрощена задля акцентування уваги на головній ідеї, а не на витонченості роботи.

Основною метою цієї серії плакатів було поєднати непоєднане. У цьому в нагоді став метафоричний спосіб зображення. У більшості плакатів було використано серійність та динамічну композицію, що підкреслює масовість зображених проблем.

Серія включає в себе шість зображень. Кожне з них формується на реальних фактах про російську державу.

Вивчення цієї серії варто розпочати з плакату, який відображає фальшиву велич російської держави. Ми бачимо сатиричне зображення одного з атрибутів влади, яким пишаються безліч росіян та з яким асоціюють країну багато людей за кордоном. Іронічно, наскільки велика різниця між тим образом, до якого, нібито, прагне держава, та режимом, що вони мають насправді. Цей художній мотив запрошує глядачів задуматися про фальшивість ідеалів та цінностей, які представляє російська держава. Він ставить під питання їх реальність та тлінність, закликає зазирнути глибше під поверхню та розкрити справжнє обличчя ворога.

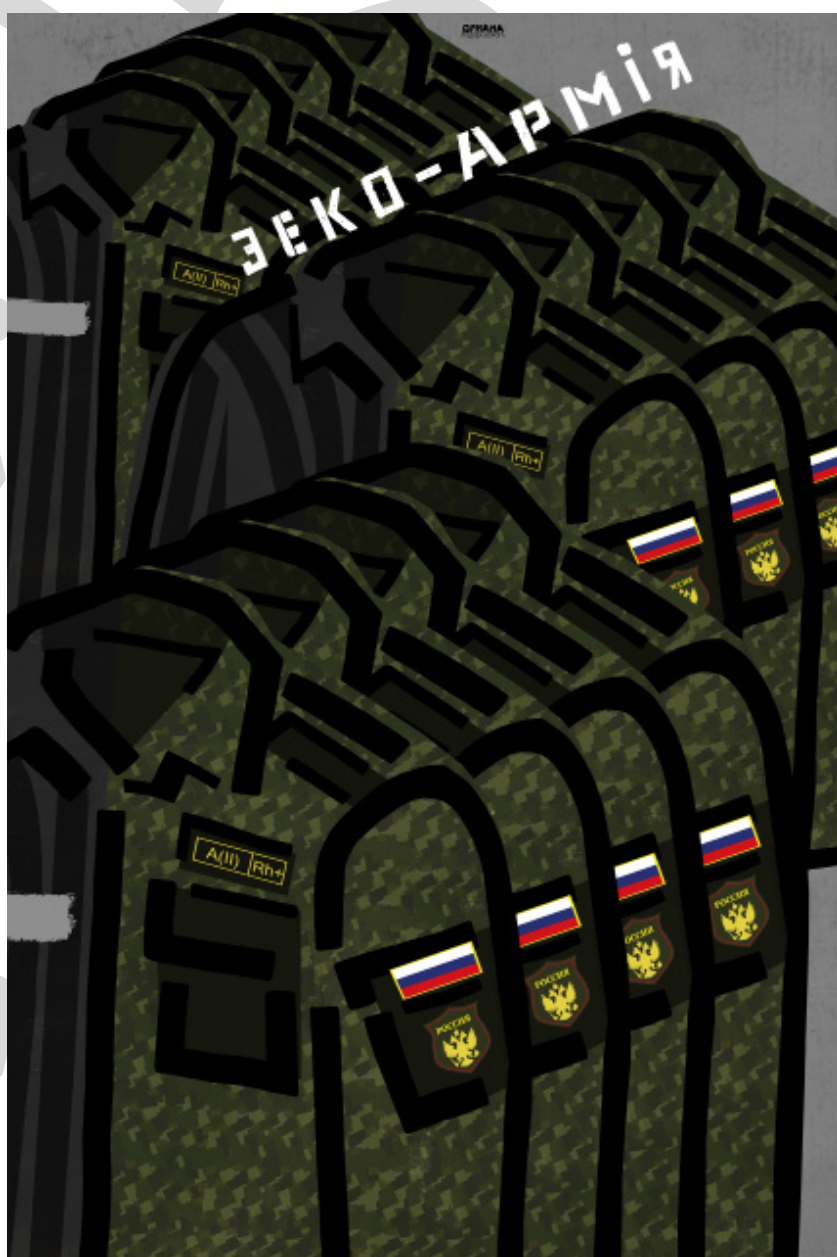
Мародерство — це незаконне захоплення, розкрадання та використання майна, яке належить цивільному населенню. Знання історії нашо́вхує нас на думку, що це прагнення у росіян передається на генетичному рівні. Покоління за поколінням живе одними і тими ж ідеями та жагою до руйнування всього відбудованого.

Це дійшло до тієї стадії, що вже вважається основною ознакою приналежності до російського народу.

Цей плакат показує, як певні деструктивні поведінкові та моральні характеристики передаються всередині країни та окремих сімей до молодших поколінь, що змушує виток історії знову повторитись.

В'язні — це люди, котрі живуть поза нормами суспільного життя. Цей плакат розкриває проблему небезпеки залучення в'язнів до армії та зосереджує думки на наслідках таких дій з боку влади. Він наголошує на тому, що ці люди несуть загрозу не лише вбивствами мирного населення, але й поширенням звичного їм насильства, мародерства та «тюремних законів». Ідеєю цього твору є обурення щодо таких практик, а метою — викликати його у всіх, хто бачить цей плакат.

Всі ми чули байки про «непереможну, велику армію», які транслюють ведучі російських шоу. Брехлива велич російської армії, що зображена на даному плакаті, висвітлює ідею, що ніякі пропагандистські заяви та демонстрації «напоказ» не зможуть приховати реальних проблем та недоліків системи.

Головна мета цієї роботи – закликати до обговорення ілюзії величчї російської армії, що створює сама росія, та підштовхнути до критичного осмислення їх наративів. Він змушує сумніватись та заохочує переглянути стереотипи, що лунають з екранів телевізора.

Цей плакат переосмислює історію про матір, якій повідомили про загибель сина-військового, а держава компенсувала цю втрату грошима. На отримані кошти мати придбала собі автомобіль, але пізніше виявилось, що син живий.

Дізнавшись про це, мати залишила авто і зробила вигляд, що син дійсно загинув.

На цьому плакаті самі лише кольори викликають почуття розчарування, зради та зневіри, а концепція ставить під питання моральні цінності як усієї нації, так і окремих «маленьких людей», для яких матеріальне важливіше за рідне.

Алкоголь — невід’ємна частина російської культури, що передається ледь не на генетичному рівні. Не дивує той факт, що люди під час тяжких ситуацій зваблюються та заспокоюються спиртними напоями. Однак дехто нехтує дозованістю, тому це часто призводить до залежності.

Наступний плакат відображає проблему алкоголізму в армії та на службі. Він має виразну та чітку ідею небезпеки і шкоди, яку приносить та посилює спиртне. Цей твір нашоухує на роздуми про наслідки захоплення алкоголем в цілому та про його невід’ємну роль у житті солдатів у контексті війни.

Дослідження справжнього обличчя ворога виявилось складним завданням. Ворог вдало його приховує та широко пропагує брехню. Однак не дивлячись ні на що, автор зміг пролити світло на правду та виокремити шість проблем, які негайно мають бути висвітлені на інформаційних платформах.

Ця робота розкриває правду в питаннях, пов'язаних з природою ворожості російської держави, її коренями та наслідками нехтування таких проблем.

У результаті роботи стало зрозуміло, що ворог може бути як індивідуальним поняттям, так і груповим. У контексті індивідуальності можна розглянути керівника, що контролює весь процес. Саме він має розвивати державу та долати соціальні проблеми, але в даній ситуації саме керівник грає головну деструктивну роль у будові російського суспільства. Щодо групового поняття, то, на жаль, російський народ настільки довго знаходиться під гнітом пропаганди, що інколи здається, що їх не врятувати.

Відображення справжнього обличчя ворога, а не фальшивої картинки, є ключовим аспектом формування нашого сприйняття.

Соціальні мережі та медіа впливають на наше уявлення про владу країни-агресора, тому важливо пам'ятати, що правда може бути прихована.

Коли ми критично аналізуємо світ навколо нас, то здатні самостійно відділити брехливі твердження від істини, яку ретельно приховують від суспільства.

Таким чином ми здатні створити непомітний, але ефективний бар'єр, що захищатиме нас від ілюзій.

Їх ігнорування та аналіз справжніх подій дає нам можливість відкрити у собі мораль, цінності та наближає до зречення від невластивих нам сторонніх рис.

У підсумку цей проєкт має сформувати вірне сприйняття російських нарративів, зародити сумніви щодо російської влади та культури цього народу загалом. Критичне мислення може стати початком чіткого розмежування між фальшивим об'єднанням російського та українського народу.

Фальшива російська «велич» – найгірший приклад для наслідування, і це потрібно показати світові.

MOCKUP

ПРЕСТОЛ МАГУЧЕЙ ВЛАСТІ

БУДЕМ
ВАЄВАТЬ

КАК
ДЕДИ
ВАЄВАЛІ

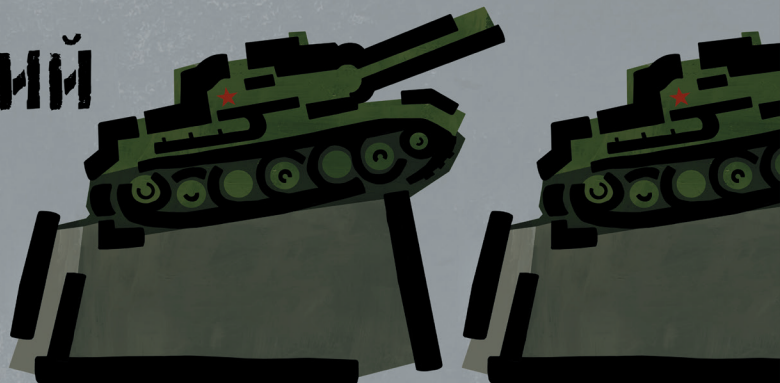
ПАБЕДНИЙ

РЕЗЕРВ

І ТАРОЙ

АРМІЇ

МІРА

ЭКО-АРМИЯ

A(II) Rh+

A(II) Rh+

A(II) Rh+

АРСЕНАЛ
РУССКОГО
ДУХА

АТРІЦАТЕЛЬНИЙ
ЖЕСТ
ДОВОРОЙ
ВОЛІ

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

<https://termin.in.ua/satyra/#lwptoc19>

<https://suspilne.media/403163-use-so-nas-devesternizue-nas-ubivae-intervu-z-filosofom-vahtangom-kebuladze/>

<https://flomaster.club/71769-jozef-lada-illjustracii-k-shvejku.html>

<https://skvot.io/uk/blog/istoriya-plakata>

<https://www.istpravda.com.ua/artefacts/2011/02/10/23399/>

<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D1%80%D0%B0%D1%84%D0%B0%D1%80%D0%B5%D1%82>

<https://uain.press/blogs/edvard-kozak-spravzhnij-kozak-ukrayinskyi-satiri-ta-karikaturi-1389332/amp>

Ярослав Гашек
«Пригоди бравого вояка Швейка»

Журнал
«Шпильки»